

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 12

Jørn Jespersen (SF):

Nogle af de meget kraftige forlydender, der har været omkring regeringens besparelsesforslag, går på, at man nu efterhånden er oppe på at ville spare et godt stykke over 1 mia. kr. på nævn, råd og institutioner i øvrigt.

Vi synes, at det kunne være meget fornuftigt at lave en saglig, seriøs gennemgang af eksisterende nævn og råd med henblik på at finde ud af, om der er nogle af dem, der burde justeres eller ændres eller nedlægges. Men det, der er os lidt magtpåliggende, er, om der bliver tale om en saglig og åben proces, eller om der bliver tale en lukket proces, hvor regeringen med brutale nedskæringer afskaffer alle mulige instanser, som ikke lige falder i regeringspartierne og Dansk Folkepartis smag.

KL 13.50

Derfor vil jeg gerne med henvisning til statsministerens nytårstale spørge: Hvad er det for nogle selvbestaltede smagsdommere, som ødelægger den frie debat? Hvad er det for nogle selvbestaltede smagsdommere, som statsministeren henviste til i sin nytårstale?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Jørn Jespersen, at der bliver tale om en meget åben proces, fordi regeringen vil offentliggøre listen over nævn, råd, komiteer og institutioner, som skal nedlægges eller sammenlægges eller på anden måde bliver udsat for ændringer. Det vil blive lagt fuldstændig åbent frem, hvad det drejer sig om, og det vil dernæst i øvrigt indgå i forhandlingerne om finansloven for 2002.

Så der bliver altså tale om en meget, meget åben proces, hvor hver enkelt kan danne sig en mening om, hvorvidt det er rimeligt, at dette eller hint råd eller nævn skal nedlægges, og hvorvidt der er tale om smagsdommere eller ikke. Det vil under alle omstændigheder være en subjektiv vurdering, som hver enkelt får lejlighed til at gøre sig i forbindelse med behandlingen her i Folketinget. Der bliver altså tale om en meget åben proces.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men nu er det jo statsministeren, der har været inde på emnet i sin nytårstale, og derfor er

det vel ikke helt urimeligt, at de mennesker, der er berørt af det og af konsekvenserne af de her nedlæggelser, også får at vide, hvad det er, statsministeren rent faktisk tænker på.

Statsministeren siger i sin tale: »Vi behøver ikke eksperter og smagsdommere til at bestemme på vore vegne.« Jeg går ud fra, at det er borgerne, der her er »vore vegne«.

Statsministeren siger også, at der er tendenser til et eksperttyranni, som risikerer at undertrykke den frie folkelige debat. Jeg tror godt, at folk kan finde ud af at debattere, selv om der er folk med forstand på tingene, der har blandet sig.

Kunne vi ikke få at vide, hvad det konkret er for eksempler, statsministeren tænkte på, da han holdt sin nytårstale?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige, at mine betragtninger i nytårstalen var mere generelle betragtninger om formen for debat i et sandt folkestyre, hvor det efter min opfattelse må være sådan, at vi har eksperter til det, eksperter skal bruges til, nemlig at finde og formidle faktisk viden. Det er det, eksperter skal bruges til.

Når det gælder de personlige valg, tillod jeg mig at sige, at så er vi alle sammen eksperter. Der behøver vi ikke nogen til med løftede pegefingre at fortælle os, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Det er mennesker voksne nok til selv at gøre.

Om med hensyn til listen over råd og nævn og komiteer og institutioner, der nedlægges eller sammenlægges, kan jeg oplyse, at det vil finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren offentliggøre på fredag.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men når jeg stiller spørgsmålet, er det søreme også, fordi jeg gerne vil have en principiel debat om, hvordan demokrati og ordentlig samtale foregår. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at statsministeren ikke bare lægger en masse folk for had og kommer med løse henvisninger og bruger klicheer, men er i stand til at fortælle, hvad det rent faktisk var, han mente.

Hvad er en smagsdommer, en ekspert, som forhindrer folks frie valg? Er det, hvis brugeren på biblioteket henvender sig til en bibliotekar for at få oplysninger? Er det så en forhindring for det frie bogvalg på biblioteket, eller hvad er det, statsministeren har tænkt på? Det må vel trods alt ligge i den lederrolle, som det indebærer at være statsminister, at man kan komme